

7. Empowering students to prevent violent behavior / Овластяване на ученици с цел превенция на агресивно поведение

М е на 17 години, ученик последна година в училището за търговия и изкуства. На няколко пъти информират учителите, че той е много агресивен, с проблематично и буйно поведение, постоянно участва в конфликти в и извън училище.

Насилието, което той упражнява:

- срещу съученици: обиди, побой, удари, наранявания
- срещу учителите: неприличен език, неуважително поведение

Учителите и управата на училището организират няколко събрания за обсъждане на поведението на М. Те обсъждат семейството на ученика. Всички знаят, че родителите на М живеят и работят в чужбина, а той живее с една леля. Освен това родителите му се проявяват като доста дистанцирани, студени и безразлични: на майката ѝ липсва какъвто и да било авторитет, а баща се интересува повече от работата си, отколкото от сина си. Въпреки, че директорът на училището се опитва да се свърже с родителите на М, той не постига успех, а води разговори единствено с лелята на момчето. Той се опитва да я въвлече в процеса на промяна на поведението на М и тя решава да въведе различна система за семейни правила състояща се от санкции и поощрения.

Интервенцията от страна на училището включва по-стриктно училищно регулиране със санкции и възнаграждения, както и включване на М в програма за педагогическа и психо-социална помощ за осъзнаване последствията от агресивното поведение.

На учителския съвет се взема решение относно краткотрайните санкции, които училището ще налага. Санкциите ще се прилагат:

- веднага след определено нарушение;
- ще са определени още от самото начало;
- няма да засягат емоционалните връзки на санкционирания.

Директорът казва, че е съгласен с налагането на санкции единствено при спазване на горните условия. В случаи на агресивно поведение е важно санкциите да се комбинират с положителни отзиви и награди. Даването на ниска оценка за поведение или изключването от училище не е решение, защото това би имало разрушително въздействие върху бъдещето на детето. От учителите се изисква да се включат активно в разработване на програми за превенция и анти-насилие, както и да обръщат специално внимание на емоционалния ефект върху образованието на децата и да разбират техните потребности изобщо, не само тези свързани със знанията им.

Като решение на ситуацията с ученика М е предложено, като се има предвид неговото желание винаги да бъде начело и да бъде по-важен от своите колеги, да бъде включен като промотър на програма за превенция на насилието в училище. Получавайки подкрепа от учителите и съветника ученикът ще развие дейности за информиране на учениците относно въздействието и последиците от актовете на насилие в училище.

По този начин, превръщайки се в емблема за борба с насилието, М ще осъзнае сериозността на неговите действия и няма да прибегва до подобни в бъдеще, за да не развали новия си имидж сред колегите.